

Avskurna rötter

Kristna bokförlag ger i dag ut rader av värmande böcker om konsten att leva med andra. Tomas Dixon och hans fru Herti går mot strömmen och skriver i stället en politiskt mycket inkorrekt bok om varför vi mår så dåligt när vi tror att vi har det så bra. De utgår från den massiva erfarenhet som man får av adopterade barn som till varje pris vill få tillbaka sina rötter. De vill utforska sitt ursprung – de biologiska föräldrarna och kulturen i det land där de föddes. Detta gäller även adoptivbarn som fått mycket kärlek av sina nya föräldrar. Rötterna har en betydelse för sig. Barn till pastorer och missionärer kan ge ytterligare kunskap om hur man påverkas av ständiga miljöbyten där rötterna i platsen och vännerna, ibland även föräldrarna bryts av gång på gång.

Tomas och Herti som själva flackat en hel del med sina barn i Europa utforskar frågan om våra rötter och deras betydelse. De urskiljer tre stora rotsystem: de biologiska (föräldrar, släkt), kulturella och sociologiska samt våra rötter i Gud. Till detta lägger de könsidentiteten, att äktenskapet som avbildar Gud är för en man och en kvinna. De biologiska rötterna hör också ihop med frågan om vi är välutvecklade apor eller skapade människor. Dessutom ger det fjärde budet viktig information ("hedra din far och din mor för att det må gå dig väl..."). Vi får en grundlig analys av vad det vill säga att hedra föräldrar som inte tar vara på sina barn.

Analysen av våra rötter leder gång på gång till slutsatsen att den rot som just utforskats riskerar att sågas av eller förtvina. Och om man inte vet var man kommer ifrån så vet man inte heller vart man ska. Livet utan mål blir livet utan mening. Bakom rotsågandet ligger ofta politiska beslut. Daghem från nio månaders ålder infördes av omsorg om barnen – så sa man i alla fall. Vårdnadsbidraget kallas kvinnofälla.

Författarna lämnar ut sig själva på ett sätt som gör att boken inte gärna kan stämplas som moraliserande. Den är lättläst, kanske nästan för lätt att läsa. Den sveper över så stora områden att man får läsa med eftertanke för att hinna smälta allt som sägs. För det är mycket som sägs. Om du undrar över hur vi som kultur kunde komma därhän att flickor skär sig i armarna så är detta boken för dig. Guds Homo visar sig till sist vara Homo sapiens i form av man och kvinna som i en trofast förening återspeglar Gud. Såga inte av den roten med!

Sven Reichmann

Tomas och Herti Dixon: *Rör inte Guds Homo.*